

Het tijdschrift „Voeding“

Het is ruim vijftientig jaar geleden dat de Stichting tot Wetenschappelijke Voorlichting op Voedingsgebied in het leven werd geroepen met als voornaamste taak het uitgeven van een „Voedingstijdschrift“. Het wel en wee van deze Stichting gedurende deze 25 jaar werd beschreven door Boekel — (1965) *Voeding* 26, 290. Uit de statuten blijkt dat de voornaamste doelstelling is het verspreiden van nieuwe gegevens op voedingsgebied en in het bijzonder over de voedingswaarde voor de mens van produkten van de Nederlandse land- en tuinbouw met de bedoeling de weg te wijzen naar een zo gunstig mogelijke voedingstoestand van de Nederlandse bevolking. Volgens artikel 3 van de statuten is het maandblad in de eerste plaats bestemd voor verspreiding onder artsen, voedingsdeskundigen en overheidsinstanties in Nederland.

Dat er zonder aantasting van deze oorspronkelijke doelstelling een evolutie heeft plaatsgevonden in de inhoud van het tijdschrift is duidelijk en onvermijdelijk. Naast bijdragen van een algemeen voorlichtend karakter op voedingsgebied worden in het tijdschrift opgenomen oorspronkelijke artikelen, meestal betrekking hebbend op onderzoeken in Nederlandse voedingslaboratoria of voedingsonderzoeken van een sociaal karakter. Op verzoek van de redactie worden samenvattende artikelen geschreven over een actueel onderwerp. Het tijdschrift beoogt niet therapie te geven. De kliniek wordt overgelaten aand aarvoor in het bijzonder bestemde medische tijdschriften. Wel worden van tijd tot tijd diëtetische onderwerpen behandeld. In de rubriek „Uit de praktijk“ worden praktische raadgevingen op voedingsgebied verstrekt. In de referatenrubriek en in *Breviarium*

* Zie (1967) huisarts en wetenschap 9, 27.

worden de belangrijkste feiten uit de wereldliteratuur gerefereerd.

Voor de huisarts met preventief-geneeskundige belangstelling is „Voeding“ het enige blad dat hem op voedingsgebied kan inlichten. Uiteraard worden er ook artikelen opgenomen die een direct voorlichtend doel niet beogen. Dit is een gewoon verschijnsel bij elk blad en zeker een tijdschrift met een gevarieerde lezerskring.

De redactie bestaat uit medische en niet-medische voedingsdeskundigen. De medische leden der redactie zijn: Prof. Dr. C. den Hartog, hoofdredacteur (oud-huisarts); Prof. Dr. E. Brouwer, oud-hoogleraar in de dierfysiologie te Wageningen (oud-kinderarts); Prof. Dr. J. H. P. Jonxis, hoogleraar in de kindergeneeskunde te Groningen, Dr. R. Luyken (vroeger verbonden aan het Nederlands Instituut voor Volksvoeding, thans aan het Centraal Instituut voor Voedingsonderzoek te Zeist); Prof. Dr. H. O. Nieweg, buitengewoon hoogleraar in de hematologie te Groningen. Corresponderende redactieleden zijn: Prof. Dr. J. J. Groen, hoogleraar in de Interne Geneeskunde te Jerusalem en Dr. E. van der Kuyp, directeur van het Bureau voor Openbare Gezondheidszorg te Paramaribo. De niet-medisch redactieleden zijn: Prof. Dr. Ir. M. J. L. Dols, raadadviseur van de minister van Landbouw en Visserij en Dr. M. van Eekelen, voorzitter van de Voedingsorganisatie T.N.O.; mejuffrouw P. Dijkmeester is redactiesecretaresse.

Voeding is een maandblad en bevat tenminste 48 pagina's per nummer. De abonnementsprijs bedraagt f 10,— per jaar. Een linnen band voor een jaargang kost f 2,50. Het redactie-adres is Koninginnegracht 42, Den Haag, waar proefnummers verkrijgbaar zijn.

C. den Hartog

Medische nascholing in Engeland

Bij een in november 1965 gebracht bezoek aan het Engelse College of General Practitioners van enige Nederlandse huisartsen ter bestudering van de medische nascholing, is duidelijk geworden dat er in Engeland op dit gebied in de afgelopen jaren aanzienlijke vooruitgang is geboekt. Deze vooruitgang geldt niet zozeer de inhoud van de nascholing als wel de organisatorische voordelen waarvan kan worden geprofiteerd. Teneinde enig inzicht te geven in de voor een buitenlandse ondoorzichtige situatie op nascholingsgebied, volgt hier een beschrijving van deze Engelse organisatie.

In de National Health Service Act van 1946 zijn paragrafen opgenomen, welke de Minister of Health de mogelijkheid bieden gelden beschikbaar te stellen voor „postgraduate medical education“ van aan de Health Service verbonden artsen.

Deze „postgraduate medical education“ is opgedragen aan de Universiteiten en Medische Hogescholen die in hun gebied hiervoor de verantwoording dragen. Engeland en Wales zijn daartoe in vijftien Hospital Regions verdeeld, welke rond deze Universiteiten en Hogescholen zijn gegroepeerd. In Schotland is eveneens een dergelijke regeling. In elke Hospital Region is naast de decaan van de betreffende faculteit een „postgraduate dean“ met de nascholing belast. Deze „postgraduate dean“ wordt geassisteerd door een „committee“ waarin, naast de faculteitsleden, bovendien vertegenwoordigers van de Royal Colleges, de College of General Practitioners en de Regional Board zitting hebben.

De vier Londense en de Wessex Hospital Regions zijn verenigd onder de misleidende naam van British Postgraduate